

ПСАЛОМЪ Ѣд.

(Давидъ представлява на Господа бѣдствіето крайно . въ което се намираше . Утѣшавасе съ надеждата си , че Богъ не ще да го остави.)

За первыиатъ пѣвецъ надъ Негинодъ :

Масхилъ Давидовъ.

ДАИ слышаніе , Бже , на молитвата моя , и не се отгъргни ѿ моленіето мое .

2 Дай ми вниманіе , и чый ме : тѣжимсе въ поученіето мое , и смѣшавамсе .

3 Отъ гласятъ на-непріателатъ , ѿ утѣсненіето на-нечестивыатъ : защото фърлатъ на-мене беззаконіе , и съ гнѣвъ ме ненавиждатъ .

4 Озрдцето ми е прескорвно вътре ми , и страхъ смертный нападна на мене .

5 Страхъ и трепеть пріиде на мене , и ужасъ ме покры .

6 И рекохъ : кой ли щеше ми въ далъ крыла както на-гълъбъ ! щехъ да литнемъ и да се успокоимъ .

7 Это , щехъ да се отдалечимъ съ вѣганъ , щехъ да живѣемъ въ пѣстыната . Дѣлама .

8 Щехъ върже да вѣгамъ ѿ устремителныатъ вѣтъръ , ѿ силната въръ .

9 Потопи (ги) , Господи : раздѣли азыцыте имъ : защото видѣхъ насиліе и препиранѣ у градъ .

10 Дена и ноша зашвыкалатъ стѣнныте мѣ : и беззаконіе и нечестіе (е) въ средата мѣ :

11 Лѣзавство въ средата мѣ : прелестъ и лестъ не сѣ отдалечены ѿ улыцыте мѣ .

12 Понеже не ме швезчести непріатель , което щехъ да претърпѣвамъ : не се вдигна на мене